

Het eerste Belgisch Jeugdkampioenschap...

verslag: Wim Vandemeersch

Victor Vandermeersch in volle concentratie

Na een paar reminders wordt begin maart de knoop doorgehakt: Victor gaat meedoen aan het 'Belgisch Kampioenschap Schaken 2017'. De voorbije jaren brachten we vaak een deel van de paasvakantie aan zee door, de combinatie met een schaaktornooi in Blankenberg is een mooie aanvulling op het gebruikelijke programma van zandkastelen, ijsjes en gocart. Ambitie: minstens één wedstrijd niet verliezen.

Even wat puzzelwerk om de inschrijving rond te krijgen: registratienummer aanvragen, wachten tot de inschrijvingspagina het registratienummer herkent, digitaal fotootje fabriceren, ... De naam van Victor Vandermeersch

verschijnt tussen zestig andere deelnemers. Als achtjarige (hij verjaart in juni) in de categorie Boys -10y is hij bij de jongste.

De eerste dag voor 12u aanmelden (de eerste wedstrijd is pas om 15u). Onderweg naar zee maken de gebruikelijke mooi-weer-files het nog spannend, maar om 11u30 zijn we ter plaatse. Victor krijgt een echte wedstrijdbadge – die ook vandaag nog gekoesterd wordt. Nog ruim de tijd voor lunch en een blik op de zee, en dan... de openingsceremonie: in drie talen, mét de Brabançonne, in een congreszaal met alle deelnemers, ouders en begeleiders. Oei, dat is hier voor echt... Ambitie: minstens één wedstrijd niet verliezen.

We waren verwittigd, maar bij de eerste wedstrijd is het een probleem: het noteren van de zetten. Terwijl Victor zijn eigen zet neerschrijft mist hij de zet van de tegenstrever. De taalbarrière maakt het niet makkelijker en Victor wordt ingemaakt terwijl hij de zetten noteert. Op het einde van de partij weet ik niet of de ambitie nog wel realistisch is.

We verblijven tijdens het tornooi in Oostende, een groot half uur van Blankenberge. 's Avonds terug bij het gezin oefenen we het noteren-van-de-zetten. En we voegen een trucje toe: de klok pas indrukken nadat de eigen zet genoteerd is.

De volgende morgen wat meer stress dan gebruikelijk. Maar... geen wanhopige blikken meer vanachter het bord: het trucje en het noteren lukt. Victor verliest de partij mét genoteerde zetten. Kers op de taart: Eric overloopt achteraf de wedstrijd met Victor en het zelfvertrouwen is er opnieuw. Ambitie: minstens één wedstrijd niet verliezen.

Vijf uur tussen de wedstrijden: naar de winkel om broodjes, langs het station om een supporter op te halen, picknicken op het strand, meegenieten van andermans ipad, wat sms'jes naar het thuisfront. Tijd om terug richting wedstrijdboard te gaan. Na de eerste tien minuten van de partij mogen toeschouwers in de cafetaria afwachten. Enkele minuten later komt Victor enthousiast melden dat hij gewonnen heeft. En het blijkt nog waar te zijn ook.

De volgende dagen verlopen een beetje volgens hetzelfde patroon. Winst en verlies wisselen af, Victor groeit duidelijk door de analyses van zijn spelgedrag. Elke wedstrijd voelt hij zich een beetje

sterker door de feedback die hij van zijn lerares Els en Eric krijgt. Doorheen het tornooi wint hij aan zelfvertrouwen. De opvang door de begeleiders wordt door Victor sterk geapprecieerd, en voor ons is het een mooi voorbeeld van de sterke begeleiding en omkadering die de club biedt.

De extra-curriculars (doorgeefschaak en blitzschaak) laten we aan ons voorbijgaan. Uiteindelijk slaagt Victor erin om vier van de negen wedstrijden binnen te halen. En ook al is het een Belgisch Kampioenschap: alle deelnemers krijgen een medaille. Hij haalt als achtjarige de veertigste plaats in zijn categorie 'Boys -10y'. Ambitie overtroffen, maar daardoor ligt de lat voor volgend jaar hoger...